Ἀριθ. 297 Σμύρνη, 4 Ἰανουαρίου 1874. Ἔτος Δ΄.

ΣΜΥΡΝΗ.

Συντάκται.
Γ. ΚΑΡΥΔΗΣ
καὶ
Π. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Διευθυντὴς
ὁ ἐκ τῶν Συντακτῶν
Γ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησία; ἐν Σμύρνῃ Εἰκοσάρια ΤΡΙΑ, ἐκτὸς τῆς Σμύρνης Εἰκοσάρια ΤΕΣΣΑΡΑ. Ἑξάμηνος ἀναλόγως. Τιμὴ καταχωρίσεως διατριβῶν, εἰδοποιήσεων καὶ λοιπῶν κατ' ἀποκοπήν.
Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὸν Διευθυντὴν Γ. ΚΑΡΥΔΗΝ, ὁδὸς Τσιγκιρλάρα, ἀριθ. 7, εἰς «Γιαλιάδικα» Τὰ πρὸς δημοσίευσιν διδόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛ

Σμύρνη, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1874.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29)10 Ἰανουαρίου. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θέλει ἐπαναλάβει τὰς ἐργασίας αὐτῆς τὴν δευτέραν.

Βεβαιοῦται ὅτι πᾶσαι αἱ μερίδες τῆς δεξιᾶς θέλουσι δώσει ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Μερὶς τοῦ τύπου κατηγορεῖ τὸν κόμητα Σαμβὼρ ὡς προκαλέσαντα τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν.

ΑΥΤΟΘΙ, 30)11. — Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς κηδείας τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος Γ΄ ἐτελέσθη ἐπίσημος ἱερουργία ἐν τῷ Ἁγίῳ Γερμανῷ. Ὁ Αὐτοκρατορικὸς Πρίγκηψ ἀνευφημήθη ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ 2 χιλ. ἐργατῶν οἵτινες ἐκραύγασαν Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ.

Ὁ κ. Ῥουὲ ὅστις ἦτο παρὼν ἐν τῇ τελετῇ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν.

ΜΑΔΡΙΤΗ. 29)10 — Προκήρυξις ἀπευθυνθεῖσα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν λαὸν διακηρύττει ὅτι θέλει διατηρήσει τὸ σύνταγμα καὶ ὅτι θέλει ἀντεπεξέλθει κατά τε τοῦ ἀπολυτισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας. Προστίθησι δὲ ταὐτοχρόνως ὅτι ἡ νομοθετικὴ Συνέλευσις δὲν θέλει συγκληθῇ ἢ ὅταν ἀποκατασταθῇ ὁλοσχερῶς ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις.

Ἡ Βιλβάο πολιορκεῖται, μάχη δὲ ἀναμένεται ὑπὸ τὰ τείχη αὐτῆς.

ΑΥΤΟΘΙ, 30)11. — Τὴν 9 Ἰανουαρίου ἐν Βαρκελώνῃ οἱ ὁμοσπονδιακοὶ ἀντάρται ἐφόνευσαν ἕνα ἀξιωματικὸν τοῦ στρατοῦ. Ἀνηγέρθησαν ὁδοφράγματα καὶ οὐχ ὀλίγοι ἐφονεύθησαν. Νέα ἐπίθεσις ἀναμένεται κατὰ τῆς πόλεως.

Ἡ Βιλβάο βομβαρδοπολεῖται ὑπὸ τῶν Καρλιστῶν. Ἡ Ἀλβασὲτ καὶ ἡ Τολόζα ἀπειλοῦνται ἡ δὲ Πορτογαλὲτ κατελήφθη.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30)11. — Οἱ προοδευτικοὶ ἐξελέγησαν κατὰ πλειοψηφίαν. Πᾶσαι αἱ ἀποχρώσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως θέλουσιν ἀντιπροσωπεύεσθαι ἐν τῷ νέῳ Γερμανικῷ Κοινοβουλίῳ.

Κ)ΠΟΛΙΣ, τὴν 2 Ἰανουαρίου 1874.

Ἡ Α. Υ. ὁ μέγας Βεζύρης θέλει δέχεσθαι τοῦ λοιποῦ τοὺς ἔχοντας ὑποθέσεις ἰδιώτας ἑκάστην Πέμπτην.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θέλει ἀποσταλῇ προσεχῶς εἰς Εὐρώπην ἐπὶ ἐκτάκτῳ ἀποστολῇ ὁ Σαδὲκ Πασᾶς.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀνωτέρου τούτου λειτουργοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως σχετίζεται μὲ οἰκονομολογικὰς ὑποθέσεις καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῶν σιδηροδρόμων.

— Ἡ Α. Ὑψ. ὁ Μ. Βεζύρης Μεχμὲτ Ῥουσδῆ πασᾶς δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀντιβασιλέα τῆς Αἰγύπτου ἀνεκοίνωσε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περὶ τῆς χωρητικότητος τοῦ τόνου Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς ἐσωκλείσας τὰ πρακτικὰ καὶ τὴν ὁριστικὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ Μ. Βεζύρης παρακαλεῖ τὴν Α. Ὑψ. τὸν Κεδίβην νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουὲζ τὰς παρὰ τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς ψηφισθείσας ἀποφάσεις αἵτινες εἰσὶν ἐκτελέσιμοι μετὰ παρέλευσιν τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις παρήγγειλεν ἐν Ἀγγλίᾳ δύο ἀτμόπλοια ἀντὶ 40 χιλ. ἕκαστον. (Θράκη.)

— Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα», ἐπὶ τοῦ ἀναχωρήσαντος τὴν δευτέραν εἰς Ἀλεξανδρέτταν, Σουὲζ, Δζέδδαν καὶ Βαγδάτιον ἀτμοκινήτου *Νέδζδ* τῆς ὀθωμανικῆς διευθύνσεως: *Ὀμὰρ* ἐπεβιβάσθησαν καὶ περὶ τοὺς εἴκοσι Βούλγαροι ἐκ τῶν ἐνοχοποιηθέντων εἰς τὴν γενομένην κατὰ μάϊον ἀπόπειραν δολοφονίας ἐν Χάτκιοϊ Φιλιππουπόλεως κατὰ τοῦ αὐτόθι προκρίτου Χατζῆ Σταύρου. Οἱ Βούλγαροι οὗτοι κατεδικάσθησαν εἰς ἐξορίαν ἣν θέλουσιν ὑποστῇ ἀπαγόμενοι ἐκ Χαλεπίου καὶ Βαγδάτιον. (Νεολόγος.)

ΕΛΛΑΣ, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1873.

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ νέου ἔτους 1874 ἐξεδόθη κυβερνητ. πρόγραμμα, ὁρίζον ὅτι ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως θέλει ψαλῇ Δοξολογία, εἰς ἣν παρευρεθήσεται ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα, τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν στολῇ, καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης, ὡς καὶ τὸ Διπλωματικὸν σῶμα. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἐπανέρχονται εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐκεῖ δὲ προσέρχονται ἀλληλοδιαδόχως τὸ διπλωματικὸν σῶμα, οἱ ὑπουργοὶ, αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἐντελεῖ καὶ ἐκφράζουσι τὰς εὐχάς των τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ ΝΕΩ ΕΤΕΙ. Τὸ δὲ ἑσπέρας θέλει δοθῇ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις γενικὸς χορὸς, εἰς ὃν εἶναι προσκεκλημένοι ὑπὲρ τοὺς χιλίους. Ἡ συνάθροισις ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 9ης μ. μ. ὥρας.

— Αὔριον, ὄρθρου βαθέος, ὁ κρότος τῶν τηλεβόλων θέλει ἀναγγείλει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους 1874 καὶ τὴν δύσιν τοῦ 1873.

— Τὸ πρωτοδικεῖον τῆς πρωτευούσης ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ δημοσίου κατὰ τῆς ἑταιρίας τοῦ Λαμιακοῦ σιδηροδρόμου, ἀπορρίψαν τὴν πρότασιν τοῦ δημοσίου τοῦ νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ ἑταιρία εἰς τὴν ἄμεσον ἐπανάληψιν τῶν διακοπεισῶν ἐργασιῶν, ἀλλὰ μὴ παραδεχθὲν καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἑταιρίας περὶ τοῦ καταλλήλου τῆς παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὑποδειχθείσης ἐν Πειραιεῖ θέσεως πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ σταθμοῦ.

— Ὁ τραπεζίτης κ. Ἐμμ. Καμάρας, ἐλθὼν ἐνταῦθα πρό τινος ἀνεχώρησεν αὖθις εἰς Κ)πολιν, ὅθεν μετ' ὀλίγον ἐπανέρχεται. Λέγεται ὅτι οὗτος ὡς ἀντιπρόσωπος ἄλλων τραπεζιτῶν διαπραγματεύεται τὴν ἀγορὰν τοῦ σιδηροδρόμου Λαμίας.

— Ὁ ἐσχάτως ἀποβιώσας ἀοίδιμος Εὐστράτιος Πετροκόκκινος ὁ ἐκ Χίου διὰ διαθήκης του ὥρισεν ἵνα δοθῶσιν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον Ἀθηνῶν δρ. 4,000, οἵτινες καὶ ἐμετρήθησαν παρὰ τῶν κληρονόμων του εἰς τὸ εἰρημένον φιλανθρωπικὸν κατάστημα. (Ἀλήθεια).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὸ ἐν Μαδρίτῃ διαδραματισθὲν στρατιωτικὸν πραξικόπημα δὲν προεκάλεσε μέχρι τοῦ νῦν ἐπικινδύνους ταραχάς· οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐξοικειωμένοι πρὸς τὰ πολιτικὰ τολμήματα τῶν παρ' αὐτοῖς φιλοδόξων στρατηγῶν, εἶδον ἀταράχως τὴν διάλυσιν τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἀνάβασιν τῶν πρώην θεραπόντων τῆς μοναρχίας. Ὁ πρώην ἀντιβασιλεὺς, στρατάρχης Σεράνος, εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ δικτάτωρ τῆς Ἱσπανίας, ὁ μέλλων νὰ προεξομαλίσῃ ἴσως τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ υἱοῦ τῆς βασιλίσσης Ἰσαβέλλας. Ἡ δημοκρατία θὰ ἦναι ἐπί τινα χρόνον τὸ τυπικὸν πολίτευμα τῆς Ἱσπανίας, ἀπαραλλάκτως ὅπως εἶναι καὶ τῆς Γαλλίας· ἐὰν δὲ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἄλλων δημοκρατιῶν ἐνεκολποῦντο τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεράνου καὶ τοῦ Μακμαῶν, τότε δὴ τότε θὰ ἐνεκαινίζετο ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου νέον εἶδος δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῆς καταλύσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας. Ἀλλὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Καστελὰρ, ἐντέχνως χαλκευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀντιδραστικοῦ κόμματος, ἐπετάχυνεν ὁπωσδήποτε ἡ ἀσυνεσία τῶν ἐν τῇ Βουλῇ σφόδρα δημοκρατικῶν, οὐδὲ εἶναι δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ τις ὅτι ἡ παράνομος πρᾶξις τοῦ Παβία εὗρεν εὐπρόσωπον δικαιολογίαν ἐν τῇ παραφορᾷ τῶν λεγομένων «Ἀδιαλλάκτων» οἵτινες ἀγωνίζονται ἀναφανδὸν ὑπὲρ τοῦ κατακερματισμοῦ τῆς πατρίδος των εἰς 20—30 μικρὰς καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτους δημοκρατικὰς πολιτείας.

Ἡ ἐν Μαδρίτῃ νέα κυβέρνησις προσποιεῖται, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς ἐν Βερσαλίᾳ, ὅτι θὰ τηρήσῃ τὴν δημοκρατίαν, μάλιστα δὲ παρίσταται καὶ συνήγορος τοῦ Καστελάρ. «Ἡ Συνέλευσις (λέγει ἡ προκήρυξις αὐτῆς) καταδικάσασα τὴν φρόνιμον πολιτικὴν τοῦ Καστελὰρ, ἀπεφάσισε τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος· ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ ἐθνικὴ ἑνότης ἦτο κατεστραμμένη· ὁ τόπος δὲν ἤλπιζε ἄλλοθεν σωτηρίαν ἢ ἐκ τῆς ὁμονοίας ἁπάντων τῶν φιλελευθέρων ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς *συντηρητικῆς* δημοκρατίας. Ἡ κυβέρνησις εἶναι βεβαία ὅτι οὐδένα ἠθέτησε νόμον γενομένη ἑρμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῆς χώρας. Ἡ κυριωτέρα αὐτῆς φροντὶς θὰ ἦναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ ἡ συναρμογὴ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας.»

Τὸ πραξικόπημα τοῦ Σεράνου προεκάλεσε σποραδικάς τινας μικρὰς ἐπαναστάσεις ἐν Βαλλαδολὶδ, Βαρκελώνῃ καὶ ἄλλοθι, αἵτινες ὅμως κατεστάλησαν μετ' ὀλίγον. Δεινότερος ἀπέβη ἐν Σαραγώσσῃ ὁ ἀγὼν, ὅστις διήρκεσεν ὀκτὼ ὥρας, ἄχρις οὗ ὁ στρατὸς ἐνίκησε τοὺς ἐθελοντὰς καὶ τοὺς ἥρπασε βιαίως τὰ ὅπλα. Ἐν Μαδρίτῃ ἔλαβεν ἡ κυβέρνησις μέτρα αὐστηρότατα· διέκοψε τὰς συνταγματικὰς ἐγγυήσεις καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀπὸ τοῦ 1870 πολυθρύλητον περὶ ἀσφαλείας νόμον, δι' οὗ θὰ κυβερνήσῃ πυρὶ καὶ σιδήρῳ. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἔπαυσε τὰς ἐφημερίδας τῶν Καρλιστῶν καὶ τῶν Ἀδιαλλάκτων. Ἐν τούτοις ὁ πρώην δικτάτωρ Καστελὰρ ἐδημοσίευσε διαμαρτύρησιν ἐν ᾗ «ἐντόνως, ἐπισήμως καὶ ὅλῃ τῇ δυνάμει τῆς ψυχῆς του» διαμαρτύρεται κατὰ τῆς βιαιότητος τῆς προσγενομένης εἰς τὴν συντακτικὴν τοῦ ἔθνους συνέλευσιν. «Ἡ ἐμὴ συνείδησις (λέγει) χωρίζει με ἀπὸ τῆς δημαγωγίας· ἡ ἐμὴ συνείδησις καὶ τιμὴ χωρίζουσί με ἀπὸ τῆς θέσεως, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ βία τῆς λόγχης.» Πολλοὶ τῶν βουλευτῶν συνυπέγραψαν τὸ ἔγγραφον τοῦτο, δι' οὗ ὁ Καστελὰρ ἠθέλησε νὰ δείξῃ ὅτι τὸ στρατιωτικὸν πραξικόπημα ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τῆς πεσούσης κυβερνήσεως.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἡ ἐν Βερσαλίᾳ κυβέρνησις ἔλυσε τὸ περὶ τῆς φρεγάτας «Ὀρενὸκ» ζήτημα, οὔτε εἰς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ νομιμόφρονας ἤρεσεν, οὔτε εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἰταλικήν. Οἱ μοναρχικοὶ ἠξίουν νὰ χαιρετίσωσι τὸν Πάπαν κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αὐτοπροσώπως οἱ ἐν Σιβιταβέκια ἀξιωματικοί· ἡ Ἰταλία τοὐναντίον, ἐπειδὴ μάτην εἶχεν αἰτήσῃ πέρυσι νὰ χαιρετίσωσιν οἱ αὐτοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸν Β. Ἐμμανουὴλ, ἠξίου νὰ ἀνακληθῇ ἡ φρεγάτα ἐκ τῶν ἰταλικῶν ὑδάτων ἵνα παύσωσι τὰ σκάνδαλα ἐφ' ἅπαξ. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Δικὰζ ἐφάνη πρόθυμος νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ Νίγρα· φοβούμενος ὅμως τὴν προσεχῆ ἐπερώτησιν τοῦ στρατηγοῦ Τὲμπλ ἐν τῇ συνελεύσει, ἐμιμήθη τὸ περισυνὸν παράδειγμα τοῦ Θιὲρ καὶ ἐπέταξε τοῖς ἀξιωματικοῖς μήτε ἐνώπιον τοῦ Πάπα νὰ παραστῶσι, μήτε ἐνώπιον τοῦ Β. Ἐμμανουὴλ, ἀλλὰ νὰ διαμείνωσιν ἐν τῇ φρεγάτᾳ. Δύο ὅλας ἡμέρας περιέμενεν ὁ Πάπας τὴν ἐπίσκεψιν, ἀλλὰ μάτην· οἱ καρδινάλεις ἦλθον πρὸς τὸν πλοίαρχον τῆς φρεγάτας, οὗτος δὲ προσεποιήθη ἀσθένειαν· ὁ Ἀντωνέλης ἐτηλεγράφησεν εἰς πρίγκηπας Ἱεράρχας καὶ τὴν εὐλαβῆ κυρίαν Μακμαῶν, ταύτης δὲ τῇ ὀχληρᾷ μεσολαβή-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η
ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Γεωγραφικῶς, οἰκονομολογικῶς καὶ διανοητικῶς ἐξεταζομένη ὑπὸ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΣΕΡΤΖΕΡ,

Γενικοῦ Προξένου τῆς Αὐστροουγγρικῆς Κυβερνήσεως ἐν Σμύρνῃ.

(Συνέχεια).

Ἀρκούντως διεσπαρμένοι ἐνταῦθα καὶ καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐξ Ἱσπανίας ἐκδιωχθεισῶν ἰουδαϊκῶν φυλῶν, οἱ Ἰσραηλῖται, ἐκτὸς σπανίων ἐξαιρέσεων, ὀλίγον ἐκτιμῶνται, τουθ' ὅπερ ἀδικώτατον. Αἱ ἐξαιρέσεις δ' αὗται εἶναι οἱ ἄρτι ἐνταῦθα ἀποκατασταθέντες πλούσιοι ἰουδαῖοι ἔμποροι, οὓς παραδόξως οἱ φανατικοὶ καὶ ἀμαθεῖς ὁμόθρησκοι αὐτῶν θεωροῦσιν ὡς ἀρνησιθρήσκους. Ἡ ἐν χρήσει παρ' αὐτοῖς γλῶσσα εἶναι εἶδος παρεφθαρμένης ἱσπανικῆς, ἐντούτοις ἐννοοῦσι τὴν ἰταλικὴν, ἑλληνικὴν καὶ τουρκικήν. Γενικῶς ἐπιδίδονται εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μεσίτου, τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ εἰς τὸ μικρὸν ἐμπόριον. Εἶναι ἄνθρωποι ἐγνωσμένης τιμιότητος, λίαν ἐργατικοὶ καὶ ὅπως ἐπαρκῶσιν εἰς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀποδέχονται τὰς σκληροτέρας ἐργασίας. Κατοικοῦσιν ἐντὸς οἰκίσκων λίαν πεπυκνωμένοι, ζῶσι πενιχρῶς καὶ δὲν λαμβάνουσιν οὐδεμίαν φροντίδα ὑπὲρ τῶν σωμάτων αὐτῶν, ὅπερ καταφαίνεται ἐκ τῶν φθορῶν, ἃς ποιοῦσιν αἱ ἐπιδημίαι εἰς τὰς ἰσραηλιτικὰς συνοικίας. Ἀλλὰ τὸ Σάββατον καταντῶσιν ἀγνώριστοι, ὅτε συλλεγόμεναι αἱ οἰκογένειαι εἰς τὰς ἑαυτῶν συνοικίας κάθηνται πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν, αἱ μὲν γυναῖκες καὶ αἱ κόραι κεκοσμημέναι μὲ χρυσοϋφάντους στολὰς, οἱ δὲ ἄνδρες περιβεβλημένοι πολυτελῆ καφτάνια. Ἐπιτηροῦσιν ἀλλήλους μετ' ἄκρας προσοχῆς καὶ ἀπέχουσι πάσης ἐργασίας, ὅπως τὰ παραγγέλματα τῆς ἑαυτῶν θρησκείας ἐκτελῶνται ἀκριβέστατα.

Οἱ Γιουροῦκαι (τουρκομάνοι) καὶ οἱ Ζεγγάροι (ἢ βοεμοὶ τῆς ἀνατολῆς) ἀποπερατοῦσι τὴν σειρὰν τῶν μεταναστῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας. Οἱ Γιουροῦκαι εἶναι μετανάσται νομάδες πρὸ αἰώνων ἐγκατεστημένοι· ὁμιλοῦσι τὴν τουρκικὴν, ἀλλὰ δὲν γινώσκουσιν, οὔτε γραφὴν οὔτε ἀνάγνωσιν. Δὲν εἶναι ὀπαδοὶ οὐδεμιᾶς θρησκείας οὐδὲ ἔχουσιν ἐκκλησίαν ἢ τζαμίον, περιτέμνονται ὅμως, πιστεύουσιν εἰς τὸν Μωάμεθ καὶ θεωροῦσιν ἑαυτοὺς μέχρι βαθμοῦ τινος ὡς μωαμεθανούς.

Εἶναι πλούσιοι, τοὐλάχιστον σχετικῶς, κέκτηνται δὲ μεγάλας ἀγέλας καμήλων, βοῶν καὶ αἰγῶν καὶ κατοικοῦσι τὸ μὲν θέρος ἐπὶ τῶν ὀρέων, τὸν δὲ χειμῶνα ἐπὶ τῶν κοιλάδων καὶ τῶν ὀροπεδίων. Εἶναι ῥωμαλέοι καὶ ἀπολαύουσι λαμπρᾶς ὑγείας, ἀλλὰ δὲν ἐπιδίδονται διόλου εἰς τὴν γεωπονίαν. Ἐκτὸς τῆς ἰδίας ἐνασχολήσεως αὐτῶν, ἥτις εἶναι ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ κατασκευὴ τυροῦ καὶ βουτύρου, καταγίνονται εἰς τὴν ὑλοτομίαν, τὴν κυνηγεσίαν, κλέπτουσιν ἐν ἀνάγκῃ, ὅπερ ὅμως δὲν ἐμποδίζει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι φιλόξενοι.

Οἱ Ζεγγάροι ἀνάλογοι κατὰ τὰ ἤθη καὶ τὸν νομαδικὸν βίον πρὸς τοὺς Γιουρούκους, διαφέρουσι τῶν τελευταίων τούτων ὡς πρὸς τὴν πτωχίαν καὶ ῥυπαρότητα. Ζῶσιν ἐκ τῆς κασσιτερώσεως χυτρῶν, τῆς γοητείας καὶ κλοπῆς, ὁμιλοῦσι δὲ τουρκιστὶ καὶ ὁμοιάζουσι κατὰ τὰ ἄλλα τοῖς λοιποῖς τῆς ὑφηλίου βοεμοῖς.

Κυρίως εἰπεῖν, οἱ καθολικοὶ καὶ οἱ εὐρωπαῖοι εἶναι οἱ ξένοι. Ἡ διάκρισις αὕτη φανήσεται παράδοξος, ἀλλ' ἔχει τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς της. Διὰ τῆς λέξεως *καθολικοὶ* ἐννοοῦσιν ἐνταῦθα τοὺς ἀπογόνους τῶν εὐρωπαίων καθολικῶν, μεταναστευσάντων κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας καὶ οἵτινες ἦσαν συνεχῶς ἢ ἰταλοὶ, ἢ ὑπήκοοι ἕλληνες ἢ τοῦρκοι, καθολικοὶ τὴν θρησκείαν· Ἐν ἀνατολῇ θρησκεία καὶ ἐθνικότης εἶναι συνώνυμα. Ὅταν ἐρωτήσῃ τις τινὰ τῶν κατοίκων τούτων: «Ἐκ ποίας χώρας εἶναι; Ἀπαντᾷ «Εἶμαι καθολικός». Λέγονται προσέτι καὶ *Λεβαντῖνοι*, διάκρισις, ἥτις συνήθως ἀπαρέσκει αὐτοῖς. Εἶναι, ἐν γένει, φανατικώτεροι τῶν ἑλλήνων, ὁ δὲ κλῆρος αὐτῶν εἶναι ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἰταλικός. Κατὰ τὰ ἄλλα τίθενται μεταξὺ τῶν *φράγκων* (μὲ τὴν λέξιν *φράγκοι* ἐννοοῦσι τοὺς ἐγκατεστημένους ἐνταῦθα εὐρωπαίους) ὧν συμμερίζονται τὸν τρόπον τοῦ ζῆν. Γλῶσσα αὐτῶν εἶναι συνηθέστερον ἡ ἰταλικὴ ἢ ἡ ἑλληνικὴ, ἐν τούτοις ὁμιλοῦσιν ἐπίσης καὶ τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, καὶ ἰδίᾳ τὴν γαλλικήν.

Ἡ θέσις τῶν φράγκων εἶναι γενικῶς λίαν εὐάρεστος. Ἀπηλλαγμένοι τῶν ἀμέσων φόρων, ὑπαγόμενοι εἰς τὴν προξενικὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, ἀνώτεροι καθ' ὅλα τῶν ἐγχωρίων, συνεταιρισμένοι μὲ τοὺς ἐμπόρους καὶ ἐπιχειρηματίας εὐρωπαίους, ἐξασκοῦσιν ἐλευθέρως οἱονδήποτε ἐπιτήδευμα, καθόσον τοῦτο ἀνέκαθεν εἶναι ἀνεγνωρισμένον ἐν Τουρκίᾳ, χρησιμοποιοῦντες τὴν ἱκανότητα αὐτῶν. Οἱ ἐργάται, χειρώνακτες καὶ μηχανικοὶ, ταχέως ἀποκτῶσιν ἐπίσης περιουσίαν τινὰ, καὶ οἱ ἔμποροι δὲ δὲν εἶναι ἠδικημένοι, ἀλλ' ἔχουσι νὰ παλαίσωσι κατὰ συναγωνισμοῦ συνεχῶς ἀδίκου τῶν ἐγχωρίων, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἀφ' οὗ ἐπὶ εἰκοσαετίαν δι' ἀγώνων καὶ κόπων διηνεκῶν κατώρθωσαν νὰ ἀποκτήσωσι περιουσίαν τινὰ, ἀπώλεσαν ταύτην ἐν διαστήματι τινῶν ἡμερῶν διὰ τῶν σκευωριῶν ἀπατεῶνός τινος. Οἱ πλεῖστοι τῶν εὐρωπαίων εἶναι ἔμποροι καὶ συγκεντροῦσιν εἰς ἑαυτοὺς τὰς πλείστας ἐμπορικὰς πράξεις, εὐάριθμοι εἶναι ἐργάται, ἰατροὶ, μηχανικοὶ, δικηγόροι κτλ.

Συνελόντι εἰπεῖν, οἱ ἰθαγενεῖς περιποιοῦνται ἀρκούντως τοὺς φράγκους, ὧν τὴν ὑπεροχὴν ἀναγνωρίζουσιν. Οἱ ἄλλοι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διεσπαρμένοι ξένοι, ὡς Αἰγύπτιοι, Ἄραβες, Μελιταῖοι, Πέρσαι, Κιρκάσιοι, Αἰθίοπες καὶ λοιποὶ εἶναι ἀφανεῖς ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων καὶ οὐδόλως κρίνονται ἄξιοι μνείας.

Ἐναντίον τῆς διακρίσεως τῶν φυλῶν, ἐθνικοτήτων καὶ θρησκειῶν, πάντες οἱ κάτοικοι οὗτοι συζῶσι, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, εἰρηνικῶς, ἁμιλλώμενοι μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν δραστηριότητα καὶ φιλοκέρδειαν.

Πᾶς φιλάνθρωπος θεᾶται εὐχαρίστως τὰς προόδους, ἃς ποιοῦσιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ὁ κοινωνικὸς βίος καὶ ἡ ἀνεξιθρησκεία τῶν εὐρωπαίων. Ὁ πολιτισμὸς τῆς δύσεως χωρεῖ γιγαντιαίοις βήμασιν ἐφ'